

GAZETA LWOWSKA.

z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: **Bez pocztą:** kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. **Z pocztą:** kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGŁĄD.

Monarchya austryacka. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Turcyja. — Doniesienia z ostatniej pocztą. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gminy *Niedźwiada* i *Glinnik*, w obwodzie Tarnowskim, podwyższyły z własnych zasilków składającą się dotychczas z 157 zł. 50 c. w. a. dotację trywialnej szkoły w Niedźwiadzie na 210 zł. w. a.

Następnie proboszcz w Łączkach ix. Stefan Wrześniowski przyrzekł na ten sam zamiar szkoły płacić rocznie 5 zł. w. a.

Godną uznania troskliwość tę o rozszerzenie nauki między wiejskim ludem podaje galicyjskie c. k. Namiestnictwo do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Stan zarazy bydła.)

Lwów, 4. marca. Dochodzi nas wiadomość, że, a to jak zapewniają, z powodu zupełnie nowego zawleczenia zarazy z ościennej zagranicy, wydarzył się świeżo nowy przypadek zarazy w Borszczowie, obwodzie czortkowskim, który już całkiem wolny był od zarazy bydła, gdzie jednak zaraza ograniczyła się na pierwotnie dotknięte trzy folwarki, a nawet między stanem bydła tych zarazonych folwarków nie pozostał już żaden stan chorego bydła; przeto można się spodziewać, że w Oknie, w obwodzie Bukowińskim, w tem drugim obecnie jeszcze w wykazie przytoczonym miejscu zarazy, po zabiciu ostatnich o zarazę podejrzanych sztuk bydła, przeminął pomyślnie zaszły dnia 7. zeszłego miesiąca ponowiony peryod obserwacji.

(Statut nowy. — Losowanie obligacji. — Wypłata procentów nowej pożyczki. — Doniesienia z Węgier.)

Wiedeń, 3. marca. *Gazeta wiedeńska* pisze: Dzień 26go lutego pozostanie na zawsze pamiętny w dziejach Austrii, kiedy Jego c. k. Mość uszczuplając swej władzy monarchycznej, przelał na ludy swoje na mocy niezłomnej zasadniczej ustawy państwa prawo do spółudziału w wielkich sprawach politycznego i administracyjnego życia. A chcąc, by rozpoczęcie tej ery najmniejszej nie ulegało zwłoce, równocześnie wyznaczył dnie otwarcia reprezentacji państwa i krajów. Roztrząsaliśmy już starannie w naszym dzienniku ducha i znaczenie tej ważnej ustawy zasadniczej, a teraz jedynie pozostaje nam wyrazić nadzieję i życzenie, ażeby wzniosła wola, która ustawę nadała, w całej wartości poznali ci, co ją otrzymali, i ażeby uwieńczyli rozsądnem i godnem zastosowaniem.

Dnia 1. marca b. r. odbyło się na mocy najwyższych patentów z dnia 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 331 losowanie dawniejszego długu państwa, przyczem wylosowano seryę nr. 388.

Ta seryja zawiera stanowe obligacye emerytalne arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy z r. 1795 z pierwotną stopą procentową 5 na sto od nr. 1351 do 8041 włącznie z kapitałem 999,815 zł. z kwotą procentową według znizonej stopy 24.995 zł. 22 c.

Pojedyncze numery obligacji tej seryi będą później w osobnym spisie ogłoszone.

— C. k. izba giełdowa ogłasza następujące obwieszczenie: Przy oddawaniu obligacji nowej pięcioprocentowej spłacalnej pożyczki ma się bieżące procenta spłacać po $4\frac{3}{4}$ nominalnej kwoty, resztę potraca się na podatek dochodowy. Wiedeń, d. 1. marca 1861.

— *Gazeta zagrabaska* pisze: „Zbyt śmiałe i w formie i w osnowie zadanie reprezentacji miasta Pesztu, ażeby Jego Mość Cesarz raczył znieść stan oblężenia Fiumy i w miejsce Bana ustanowić Węgry gubernatorem tego miasta, wywołało zwaśne rozprawy na przedostatnim posiedzeniu kongregacji komitatowej. Na wniosek pana Dutkoviea uchwaliło zgromadzenie jednogłośnie uważać ten krok miasta Pesztu za obrażę narodu kroackiego i naruszenie autonomii, i zerwać wszelkie stosunki z peszteńską radą gminną, wyjąwszy sprawy prywatne, które mają być załatwiane za pośrednictwem wysokiego dykasteryum nadwornego.“

Wszystkie przemowy w tej sprawie wyrażały zdanie, że przy takich stosunkach nie można oczekiwać odnowienia związku z Węgrami. Co do wniosków komitetu względem odebrania aktów od władz cesarskich i rozpoczęcia funkcji urzędników komitatowych

stanęła uchwała, że odbieranie aktów ma się rozpocząć 5go a skończyć 25go marca, z którym to dniem zacząć urzędować władze komitatowe. To samo odnosi się do spraw sierocińskich, zwrotu majątku, budynków komitatu itp.

Anglia.

(Konferencye syryjskie. — Sprawa syryjska.)

Londyn, 28. lutego. *Morning Post* zawiera następujący telegram z Paryża z 27go: „Dzień drugiego posiedzenia konferencyi w sprawie syryjskiej nie da się jeszcze z pewnością oznaczyć. Słychać jednak, że chociaż nie rozstrzygnęła się jeszcze kwestya przedłużenia okupacyi, nie ustąpią Francuzi z Syrii 5go marca, t. j. w pierwotnie oznaczonym terminie. Co do tego punktu zgadzają się mocarstwa zupełnie; zaś co do przedłużenia okupacyi, chociażby nastąpiło na podstawie nowych lub dawnych warunków, potrzeba oczywiście usunąć wprzód pewne wątpliwości i wymienić pewne deklaracye, nim konwencya w tej sprawie mogłaby przyjść do skutku.“

— *Morning Chronicle* powtarza zapewnienie, że Porta obecnie jest mniej niż kiedy w stanie utrzymać spokojność i porządek w Syrii, i że mocarstwa zgadzają się dlatego na przedłużenie francuskiej okupacyi. Mniema także, że Cesarz Napoleon, nie odwołując wojska z Syrii, nie ma tajnych powodów, ani też dalszych zamiarów; ale to zastanawia, dlaczego przy uznanej za konieczną interwencyi Europy nie biorą udziału wojska innych mocarstw.

(Posiedzenie parlamentu z dnia 25. lutego.)

W izbie wyższej zaproponował wczoraj lord Stratford de Redcliffe przedłożenie dokumentów odnoszących się do wypadków w Syrii. „W mowie tronowej“ mówił wnioskodawca, „wspomniano trzy sprawy zagraniczne wielkiej wagi: stan rzeczy we Włoszech, w Chinach i w Syrii. Względem Włoch przedłożono bardzo obszerną korespondencyę. Wypadek wojny chińskiej był dla kraju tak pomyślnym, że w ogóle panuje tylko ciekawość względem nie ogłoszonej jeszcze części odnośnej korespondencyi. Inaczej ma się rzecz z Syryją. Parlament nie widział w tym roku ani jednego dokumentu względem niej, od sześciu miesięcy pogląda w niepewności na działania Turków i ich związkowych w Syrii. Dzięki prasie wiecie Mylordowie, że w Paryżu otwarto konferencyę względem kwestyi okupacyjnej Syrii. Bynajmniej nie pragnę wprowadzić w przykrą sytuacyę rząd Jej Mości Królowej, ale jeżeliby konferencya miała służyć za wybieg by nieprzedkładać dokumentów, natenczas ośmieliłbym się zapytać, czyby nie było słuszniej odróżnić dokumenta odnoszące się do przeszłych wypadków od tych, które stoją w bezpośrednim związku z kwestyą podlegającą dyskusyi w Paryżu. Wojska tureckie pod wodzą świątłego komisarza Fuada Baszy przywróciły w Syrii spokojność pierwiej, nim tam przybył który żołnierz francuski. Postępowanie sądowe względem życia i własności wielu krajowców, odbywało się w przytomności agentów, których mianowali związkowi, i nie bez surowej odpowiedzialności z ich strony. Nadto, pół roku temu, minister spraw zagranicznych posłał do Syrii pełnomocnika, który dyplomatycznego doświadczenia posiada mało, a ma pełnić ważne obowiązki. Mam zaszczyt znać osobiście lorda Dufferin, i pewny jestem, że ma najzupełniejsze uzdolnienie do spełnienia swojej misyi, a to co mi wiadomo o jego postępowaniu, utwierdza mnie w mojem przekonaniu. Ale należy się ułatwić parlamentowi osądzenie jego czynności urzędowych. Jeszcze ważniejszą jest rzeczą dla nas, obznajomić się z wystąpieniem Sułtana i jego rządu. Położenie i przyszłość Syrii nie mogą być dla Anglii przedmiotem obojętnym. Potrzebuję tylko wspomnieć, że świadomi rzeczy uważają Syryję za *klucz do Egiptu*. Nasz handel z Syryją jest także rzeczą ważną. Nadto nie trzeba zapominać, że nasi sąsiedzi zakładają sobie pretensye, które chociaż nie oparte na silnej i prawnej podstawie, przecież na mocy starych tradycyi, wielki wpływ wywierają na ich uczucia, a te wyradzają się jak wiadomo w dumne dążności, które zagrażają pokojowi i równowadze mocarstw. Nakoniec Syryja jako kolebka naszej religii i literatury ma wielkie prawo do naszego współczucia. Ja z mojej strony radowałbym się bardzo, gdyby okupacya Syrii skończyła się z upływem terminu oznaczonego stale na mocy układów. Nie mam zamiaru obudzać nieufności dla mocarstwa, którego wojska działają w imieniu przymierza. Ale trzeba mieć wzgląd na niepodległość Sułtana, a po części także na uczucia kraju samego, i załogi nie trzymać tam dłużej nad nieodzowną potrzebę. Usunawszy obronę, której udziela sprzymierzone mocarstwo, możnaby użyć in-

nych mniej wątpliwych zabezpieczeń dla utrzymania pokoju. Mieszkańcy Libanu mają prawo żądać niepodległej administracji. Krwawa zemsta i zatargi religijne wystawiają ich nieszczęściem na częste zaburzenia, a w wielu powiatach żyją nieprzyjaźne sobie plemiona tak pomieszane, że wykonywanie sprawiedliwości jest nader utrudnione. Rzeczy tak stojąc rozwiązanie nie jest łatwe, i podlega nawet wątpliwości, czy to zadanie da się rozwiązać zmuszeniem ras walczących rozdzielić się. Ja nawet sądzę, że rząd Jej Mości Krówej powinien uważać to złe nie tylko jako publiczne, ale nadto jako naturalny wpływ z słabości, która podkopuje od stu lat siłę państwa tureckiego i całą Europę, a mianowicie Anglię, która z Turcją w tak ścisłym stoi związku naraza na niebezpieczeństwo, i tysiączne kłopoty. Na mocy ostatniego traktatu pokojowego przyjęliśmy na siebie po raz pierwszy uchwalić gwarancję całości i niepodległości Turcji. Gdyby Anglia była kiedy zmuszona złamać w tym względzie swoje słowo honoru, musiałaby oczywiście wystawić się na nowo na niepewność i ofiary wojny krymskiej, a w naszych czasach, gdy zmiany tak szybko przechodzą, gdy ciągle pojawiają się coraz nowe zasady internacjonalne, wisi nad nami niebezpieczeństwo, które kilka lat temu mogło być uważane jako zależące od wielu okoliczności lub z góry obrachowane, i to niebezpieczeństwo zagraża nam bardzo. Że ze strony Europy a nawet Anglii daje się widzieć pewna obojętność dla grożącego niebezpieczeństwa, tego tem więcej żałuję, gdy urok Sultnatu jest jeszcze w pełnej sile żywotnej, a teraźniejszy Sultán sam jest przyjacielem reform, i niedawno bardzo wiele swoich interesów prywatnych poświęcił interesom państwa, podczas gdy państwo mimo wszystkich swoich słabości i ułomności posiada jeszcze siłę przytłumić miejscowe niespokojności, i zdolność, powiększyć swoje dochody. Że rząd turecki potrzebuje z zewnątrz przyjacielskiej zachęty, aby odpowiedzieć sprawiedliwym oczekiwaniom Europy, o tem nie ma co mówić. W rzeczy samej zachęta tego rodzaju dawno już weszła w zastosowanie, a to za przyzwoleniem Sultána, który umie zrobić różnicę pomiędzy szukającym własnego zysku mieszanym się pojedynczego mocarstwa, a zdrowymi radami reprezentantów Europy ręką w rękę idących. Podpisani na traktacie z r. 1856 mają niewątpliwe prawo żądać od Porty, aby bez dalszego zwlekania wprowadziła w życie reformy przez Sultána ogłoszone. W wypadkach syryjskich następcza się do tego sposobność. — Lord Wodehouse, podsekretarz stanu w wydziale spraw zagranicznych, odpowiedział, że rozmaite części korespondencji względem Syrii są tak ściśle z sobą związane, że ułamkowe przedłożenie ich byłoby niepodobne. Przedłożenie zupełne nie byłoby teraz na swoim miejscu, i nastąpi dopiero wtedy, gdy toczące się dyskusye, ukończone zostaną. Jako charakterystykę sporów panujących na Libanie z powodu różnolitości ras, i religii wspomina, że Maronici do tego użyli wojsk francuskich, które oddzielnie obsadzili jeden powiat, aby wyrządzić 156 Druzów, między którymi było 25 kobiet i 86 dzieci, dalej, że biskupi chrześcijańscy żądali od rządu tureckiego, by skazano na śmierć 4000 Druzów, a gdy się Porta wzbraniała, zmniejszyli liczbę na 1200, których podali za najwinniejszych. Gdy zaś pełnomocnicy tureccy zażądali, aby wystąpili świadkowie przeciw oskarżonym, oświadczyli Maronici, że zeznania i dowody są zupełnie niepotrzebne. Zważywszy, że konferencya nie jeszcze nie rozstrzygnęła, szanowny lord nie zechce może upierać się przy swoim wniosku. — Lord *Clanricarde* zwrócił uwagę, że Anglia i Francja różnie się wyraziły względem położenia rzeczy w Syrii. Według angielskiej mowy tronowej pokój w Syrii został przywrócony i cel wyprawy dopięty. W niedawnym okólniku pana Thouvenela widzimy co innego. Ale Anglia ma równe prawo reprezentować okupację jak i Francja. Lord *Stratford de Redcliffe* odwołał potem swoją mocę.

W izbie niższej pan Edw. James zapytał ministra spraw zagranicznych, czy na paryskiej konferencji było postanowione okupację Syrii przez wojska francuskie przedłużyć nad termin oznaczony, i na jak długo? I czy reprezentant Porty protestował przeciw przedłużeniu? Lord John Russel odpowiedział: „Nie postanowiono okupacji przedłużyć, ale też nie mogę powiedzieć, na jak długo miała być przedłużoną. Reprezentant Porty nie zakładał protestu, a to, co zaszło, przedłoży w kilku słowach: Zastępca Porty oświadczył na kongresie, że zdaniem rządu Sultána przedłużenie obecnej okupacji byłoby zbyt długie. Ale też powiedział, że gdyby mocarstwa europejskie były za przedłużeniem terminu okupacji, natenczas będzie musiał donieść o tem swojemu rządowi. Nie przyszło do żadnego postanowienia względem tego oświadczenia, lecz doniesiono o tym przedmiocie różnym interesowanym rządóm.“

Francya.

(Adres ciała prawodawczego. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 28. lutego. Dzisiejszy *Monitor* zawiera w dosłownej ośnowie projekt adresu ciała prawodawczego:

Sire! Ciało prawodawcze nie może użyć po raz pierwszy nowych i ważnych przywilejów, które zawdzięcza Waszej ces. Mości, aby nie uczcić tej wolnej i ogłędnej zarazem myśli, co je natchnęła, i nie wyrazić, że dumna i wdzięczna jest za zaufanie, którego są dowodem. Wolności te rozwijają zasady naszej konstytucji, zastosowując je ogłędnie i postępowo do obecnego stanu społeczeństwa. Konstytucya nasza ustanowiona z uwzględnieniem trudności, które musiała przewalczać, mając ustalić dzieło pokoju, przygotowała sama swój rozwój dzisiejszy. Przyjmujemy ten powiększony udział jaki nam daje w pracy i odpowiedzialności, z zamiarem używać go ku

powszechnemu dobru. Będąc świadkiem rzetelnych naszych usiłowań dać poznać prawdę krajowi i tronowi, tem bardziej zatwierdzam opinię powszechną nasze postanowienia, i uczyni tem skuteczniejszem poświęcenie nasze dla osoby i dynastji Waszej ces. Mości — bo wszystko co zwiększa naszą popularność, wzmacnia zarazem potęgę Waszej ces. Mości. Wzywając nas wyjawić otwarcie zdania i przekonania nasze, ułatwiasz nam Wasza ces. Mość przedkładając ogólny roczny przegląd stanu kraju. Z niego widzimy we Francji wszędzie zachowany porządek posłuszeństwo prawu, uszanowanie dla religii, zachętę dla sztuk i umiejętności, rozszerzająca się oświata, równie jak zaufanie i spokojność między ludem, a słuszność nakazuje dodać że te dobrodziejstwa są dziełem mądrości Twojej Najjaśniejszy Panie! owocem Twojego rządu, i że po czasach społeczeńskiej waśni, obdarzyły nas spokojem i bezpieczeństwem.

Najjaśniejszy Panie! Ciało prawodawcze podziela i pochwała Twoją staranność o wzrost rolnictwa, przemysłu i handlu. Gdy na niem rozwija się czynność narodowa, pole to staje się żywotnem źródłem powszechnej pomyślności. Pospieszamy oświadczyć się za środkami, które przyczyniają się ulepszyć rolnictwo, ułatwiając odbyt płodów krajowych, i zniżając ceny tego, czem się rolnik posługuje w swem zatrudnieniu. Dobry byt ludności rolniczej jest koniecznem, pierwszym życzeniem ludności przemysłowej. Najściślejczy węzeł łączy wszystkie rodzaje pracy człowieka i wiąże je wspólnymi losy. Tuszymy, że przemysłowość francuska zwyciężko przebedzie te próby jakie właśnie przechodzić ma w obecnej porze; a stanie się to niezawodnie, iż będzie mogła po miernych cenach otrzymywać zasoby surowe, i mieć ułatwione środki transportowe. Dla tego połączymy usiłowania nasze z Twoimi Najjaśniejszy Panie, aby jak najrychlej uzupełnione i ulepszone były drogi komunikacyjne. Zaufanie w przyszłość jest jednak niezbędnym żywiołem produkcji rolniczej przemysłowej i handlu. Zaufanie to nie da się utrwalić bez postanowienia pewnych stałych zasad w prawodawstwie celnym, co uregułuje obrót handlowy, i ośmieli do wielkich przedsięwzięć.

Najjaśniejszy Panie! Z radością dowiadujemy się o równowadze budżetu, który ma być nam przedłożony, i że nie będzie potrzebna ani zaciąganie nowych pożyczek, ani nakładanie nowych ciężarów. Źródła zasobów Francji są niewyczerpane, równie jak jej zapas i gotowość. Lecz polityka Waszej ces. Mości, mądrze zarządzając finansami, poczyni oszczędności, zachowując je na nieprzewidziane wypadki, mamy nadzieję, że nie nastąpią tak groźne okoliczności, aby potrzeba było uciekać się do nadzwyczajnego, dodatkowego kredytu, i zmieniać raz ustanowiony budżet. Aby cały ten stan rzeczy zachować i utrwalić potrzebny niezbędnie jeden warunek, a tym jest pokój. Wasza ces. Mość byłś tłumaczem jednomyślnych i serdecznych życzeń Francji, oznajmując że zyczysz sobie szczerze utrzymać pokój. Pod Twoim rządem Najjaśniejszy Panie, Francja nie ma się ani kogo obawiać ani wyzywać. Stanowisko to nie przeszkadza podnieść głos wolny, tam gdzie idzie o godność lub honor kraju. Tuszymy że nowozaprowadzony system w Algierji odpowie wymaganiom bezpieczeństwa i postępowi kolonizacji. W drodze pokoju i na mocy głosem powszechnym całej ludności zatwierdzonego układu wieliliś Wasza ces. Mość do Cesarstwa Sabaudy i Nisse, z dawien dawna przyjaźne nieodwołalnie już francuskie prowincje. Uczyniłeś to Najjaśniejszy Panie z potrzeby ustanowić obronne granice, przy znacznem powiększeniu się ościennego państwa, a Twoja równie silna jak roztropna polityka, obdarzyła Francję pokojem, nie naruszając praw europejskich. — W Syrii podjęliśmy dzieło ludzkości i wypełniamy je na mocy udzielonego nam mandatu Europy. Tuszymy, że mandat ten pozostanie przy nas, że dokonamy przedsięwziętego zamiaru, i spełnimy to święte postanowienie, któreśmy na się przyjęli. W Chinach żołnierze nasi wspólnie z angielskimi oraz nasz nową uświetnili sławą. Podobni starożytnym zastępom zwyciężyli największe i najludniejsze państwo w samem jego sercu. Oby Francja i Anglia, równie lojalne w zamiarach, jak szczerze w przymierzu, zawsze w ten sposób szły obok siebie w obronie słusznej sprawy i tryumfu cywilizacji.

Najjaśniejszy Panie! Waleczne i świetne usiłowania Waszej cesarskiej Mości na czele armii ku oswobodzeniu Włoch, powiększyły narodowe i tradycyjne nasze dla nich spółczucie. Ciało prawodawcze wyrażając te same uczucia dla dążności włoskich ludów, które Wasza ces. Mość objawiłeś, pochwała roztropne umiarkowanie, które utrzymało Francję w zakresie oznaczonym układami, prawem Europejskiem i słusnością, i które pomimo sympatyj Twojej Najjaśniejszy Panie dla podnoszących się narodów, nie dozwoliła polityce Twojej wziąć udział w czynnościach, które nie pochwalałeś.

Najjaśniejszy Panie! Akta dyplomatyczne i ponowna posyłka wojsk do Rzymu w chwili krytycznej dowiodły światu, że nieustannie Two usiłowania zabezpieczyły papieżowi niezawisłość i władzę świecką na tak długo, póki dozwoli przeważny prąd wypadków i opór mądrym stawiany radom. Postępując w ten sposób wypełniłeś Wasza ces. Mość powinność najstarszego z synów kościoła, i uczyniłeś zadość zarówno religijnym uczuciom jak politycznym tradycjom Francji. W tej ważnej sprawie ciało prawodawcze oddaje hołd należny Twojej mądrości, w przekonaniu, że w wypadkach, które zająć mogą nie dasz się zniechęcić niesprawiedliwemu głosowi, co nas zasmucają, i nie odstąpisz od swych zasad i uczuć.

Najjaśniejszy Panie! Od lat dziesięciu poruciła Ci Francja swe losy. Trudności i walki nie zachwiały ani Twojej odwagi ani roztropności. Opatrzność otoczyła Cię swą opieką, naród powołał

swym głosem. Pozostań przy tej roztropnej a stanowczej, wolno-myślnej a silnej polityce, która pod silnym rządem jest potężną tarczą wolności, i której jedyną jest dążnością podnieść świetność i honor imienia Francji. Niech wzrasta syn Waszej cesarskiej Mości, w cieniu otaczających go prac i cnót, silny Twoim przykładem. Tak będzie umiał kiedyś w godny sposób władać potężnym narodem, który będąc panem swych losów zanadto jest sprawiedliwym, aby można go się obawiać, zanadto lojalnym, aby go podejrzawać, zanadto potężnym aby dał się zachwiać lub uwieść.

— Pan Franconiere pierwszy adjutant księcia Napoleona ma się udać do Turynu, i wyjaśnić Królowi Wiktorowi Emanuelowi powody, dla których Cesarz uważa obecnie podróż księcia Napoleona i księżnej Klotyldy do Włoch za niestosowną. — Vely Basza stanął dnia 13. lutego w Konstantynopolu. — Nowy poseł turecki w Paryżu obejmie dopiero w drugiej połowie marca swoje urządowanie. — Baron Gros przybył na Suez do Marsylii i jest spodziewany w Paryżu dzisiaj wieczór albo jutro rano.

— *Monitor* ogłasza ośnowę zawartego na dniu 2. lutego między Francją i Monako traktatu, na mocy którego książę Monako odstąpił Francji gminy Mentone i Roquebrune za 4 miliony franków.

Włochy.

(Gubernator Toskanii mianowany. — Cytadela mesyńska.)

Sardynia. Dnia 28. lutego podpisał Król dekret, mianujący margrabię Sauli generałem gubernatorem tokańskich prowincji. Margrabia odjeżdża pierwszych dni marca do Florencji, a iż baron Ricasoli postanowił złożyć urządowanie dnia 1. marca, nastąpi w ten sposób kilkudniowa przerwa w urzędach. Sauli odjeżdża do Florencji, z swoim sekretarzem prywatnym.

Neapol. Urzędowa depesza neapolitańska z 27. lutego donosi: „Nasze wojska obsadziły wzgórza opasujące cytadelę mesyńską. Reprezentanci mocarstw protestują naprzód przeciw wszelkim szkodom, jakieby cytadela mogła wyrządzić miastu. — Minister wojny oznajmił, że zagraniczni żołnierze, którzy należeli do armii burbońskiej a służyli w papieskiej lub służą dotąd, i biorą udział w walkach niepokojących górskie okolice południowych Włoch, niebędą uważani za żołnierzy, lecz w razie pojmania popadną całej surowości ustaw.“

Z Messyny telegrafują z 26. lutego: Jenerał Cialdini przyjechał już do Messyny.

Niemce.

(Wiadomości bieżące.)

W wielu dziennikach znajduje się wiadomość, że Jego Mość Król Franciszek II. przyjmował w Rzymie deputację z Mnichowa, która umyślnie udała się do stolicy papieskiej, ażeby temu monarsze wyrazić swój udział i uszanowanie. Tu w Mnichowie samym, pisza do *Gazety wiedeńskiej*, nie wiedzą wcale nic o takiej deputacji.

Turecja.

(Doniesienia z nad granicy czarnogórskiej. — Wicekról Egiptu powrócił.)

Journal de Constantinople donosi:

Dwie kompanie tureckiego wojska, dnia 19. lutego w drodze do Spuczu, wpadły w zasadzkę Czarnogórców i poniosły dotkliwą stratę, zaledwie 15—20 uszło z życiem. Ale za to cztery kompanie baszy-bozuków znaczną zadały klęskę Montenegro, z których 30 po części zabili po części ranili. Zdaje się, że zasadzka Czarnogórców dnia 19. była odwetem za rekognoskowanie, które przedsiębrali baszy-bozuki na dniu 13. lutego aż do Nowego-Sioła.

— Wicekról Egiptu wrócił już z swojej pielgrzymki. W Mece miał bawić jeden dzień.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Fiume, 2go marca. Komisyja zaufania uchwaliła ukończyć projekt prowizorycznej organizacji municypalnej do 4go b. m. i rozpisac wybory na dzień 11go b. m.

Wenecja, 2. marca. Podesta Conte Bembo i dwóch deputowanych kongregacji centralnej udali się do Wiednia, by złożyć kilka prośb u stóp tronu.

Paryż, 3. marca. Na wczorajszym posiedzeniu senatu bronił kardynał *Mathieu* świeckiej władzy Papieża i prosił, ażeby radcy korony oświadczyli, czy mowa księcia Napoleona wyraża myśl rządu. *Billault* oświadczył, że rząd Cesarza reprezentują tu wyłącznie i jedynie ci, którzy mają polecenie, przemawiać jego imieniem, i mówił dalej: Nasi ojcowie byli szczerymi katolikami, ale nigdy niepoświęcali sprawy państwa świeckiej władzy papieża. Potem przedstawiał *Billault* rozmaite koleje kwestyi włoskiej, oporu, jaki stawiano mądrym radom, i mówił dalej: „Pytają się, jakie będzie dalsze postępowanie nasze? W tak trudnej kwestyi dyplomatycznej, gdzie każda chwila może nastreczyć środki do poprawienia stanu rzeczy, jest oświadczenie takie niepodobne. Cesarz czyni co może ku ochronie zarówno wolności Włoch jak i niezawisłości Papieża. Jeżeli kto sądzi, że nie uczynił wszystkiego, co było można, niech wypowie to jasno i otwarcie.“

Na zapytanie panów *Segur* i *Auguesseau*, czy Francuzi ustąpią z Rzymu, oświadczył *Billault*, że nie może odpowiedzieć, dodając: „Nikt nie ma prawa wątpić o naszej szczerości i waszem przywiązaniu dla Ojca świętego.“ W końcu przypominał minister nie-nawistne przymówki i obrażę, wyrządzoną niedawno Monarsze, który

stale bronił Papieża niezaniebując przytem interesów kraju. Te przymówki niezmienia ani wiary ani polityki Cesarza, który będzie bronił dalej z całą wytrwałością słusznych widoków Francji, niezawisłości Ojca Sgo i wolności Włoch. — Kardynał *Donnet* przemawiał za świecką władzą Papieża i prosił o przyjęcie poprawki do adresu, która żąda, ażeby oręż Francji nieprzestawał bronić niezawisłości Papieża i świeckiej władzy jego. *Baroche* oświadczył, że rząd odrzuca tę poprawkę. Powszechna dyskusya nad adresem skończyła się. W poniedziałek rozpoczną się debaty nad pojedynczymi punktami.

Turya, 2. marca. Izba zajmowała się dotąd wyłącznie sprawdaniem wyborów, i jeszcze kilka dni potrwa ta czynność. Rząd francuski kazał restaurować tutejszy hotel ambasady francuskiej. Z tego wnoszą, że wkrótce przywrócone będą regularne stosunki dyplomatyczne z Tuileryami; ambasada będzie mieć tę samą rangę co w Londynie i Petersburgu, i składać się z posła i trzech sekretarzy.

Neapol, 1. marca. Wczoraj rozpoczął się ogień na *Civiltellę del Tronto*. W Messynie oczekują piemontskich wojsk i artylerji. *Cialdini* i *Valfre* rozpoznawają pozycje. Ogień na cytadelę mesyńską nierozpoczął się jeszcze. *Cialdini* oświadczył na groźbę *Fergoli* względem bombardowania miasta, że za każdego zabitego obywatela każe rozstrzelać jednego oficera burbońskiego, i nawet jenerałowi *Fergoli* nieprzebaczy, uważając go za buntownika przeciw Wiktorowi Emanuelowi.

Florencya, 1. marca. Nowy gubernator Sauli rozpocznie dziś swoje urządowanie. *Lazzarini* i *Bianchi* mianowani są radcami rządowymi.

Warszawa, 2go marca. *Gazeta wiedeńska* podaje treść adresu, podanego do Cesarza Alexandra. Wypadki te — powiada adres — nie są wybuchem pewnej warstwy ludu; lecz gorącym i jednomyślnym wyrazem niezaspokojonych potrzeb kraju. Długoletnie cierpienia, brak legalnego organu zmuszają przemawiać ofiarami. W duszy każdego leży silne, niezachwiane uczucie narodowe. Kraj nie rozwinie się nigdy, jeżeli nie będzie uznana zasada narodowości. Kraj odwołuje się do uczucia sprawiedliwości Cesarza.

Przyjechał do Lwowa.

Dnia 5. marca.

Hotel rasyjski: PP. Bielski Sew., z Rychcic. — Hr. Dunin Suligistowski Jan, z Głęboki.

Hotel europejski: Eminowicz Jan, c. k. rotmistrz, z Zaszyc. — Kęplisz Marcel, z Olesowa.

Hotel Kohna: Kobuszycy Leo, z Czelatyc.

Zajazd podolski: Kozowski Antoni, z Krowicy.

Do domu nr. 363¹/₄: Biemecki Wład., z Koziny.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 5. marca.

PP. Zawadzki Karol, do Kruszelnicy. — Osmulski Wład., do Madypol-góry. — Wojciechowski Wik., do Krakowa. — Dąbski Wład., do Zamościc.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. marca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. spro- wadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza według wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321 81	+ 3.1	78.0	zachodni	sil. pochmurno
2. god. po poł.	322 77	+ 3.4	75.6	"	mi. "
10. god. wiecz.	323 73	+ 0.9	83.4	"	sl. "

W nocy deszcz 0...28.

T E A T R.

Dziś na scenie na dochód p. Leszka Nowakowskiego: „**Odwet**,” czyli „**Barbara Zapolska**,” komedia w 3 aktach, i „**Kobiety płaczące**,” komedia w 1 akcie z francuskiego.

T e r m i n a

obrotu spraw i papierów giełdowych.

Wypłaty od 1. marca:

Półrocznych procentów od akcyi żeglugi parowej na Dunaju.
" " " pierwotnych obligacyi kolei państwa.

Losowania:

Od 1. marca: Losy budyńskie.
" 15. marca: Losy Księcia Palffy.
" 1. kwietnia: Losy z roku 1854.
" 1. kwietnia: Losy kredytowe.

Kurs lwowski.

Dnia 5. marca.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	90	6	99
Dukat cesarski " "	6	95	7	5
Półimperyal zł. rosyjski " "	12	—	12	18
Rubel srebrny rosyjski " "	2	30	2	35
Talar pruski " "	2	18	2	23
Polski kurant i pięciozłotówka " "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	82	20	83	—
" " m. k. za 100 zlr.	86	38	87	13
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	160	—	161	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	62	75	63	40
5% Pożyczka narodowa	75	50	76	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 5. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 76.40. Metaliki po 5% za 100 zł 65 10; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 73 1/2; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 163.10; niższo-aust. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —. —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterli. 149.25. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7 8, dukaty ces. pełnej wagi —. —. korony —, półkorony —. Srebro 148.50.

Kurs giełdy wiedeńskiej

Dnia 2. marca.

1. Dług publiczny.

	pien.	towar.
A. Państwa.	60 25	60.75
W austr. wal. po 5% . . .	76 70	76.90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5% . . .	76 90	77.10
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5% . . .	65 65	65.80
Y. r. 1851, ser. B. po 5% . . .	66 25	66.50
Metaliki po 5% . . .	57 —	57.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5% . . .	51 50	52. —
dtto. " 4% . . .	37 75	38.25
dtto. " 3% . . .	34. —	35. —
dtto. " 2 1/2% . . .	13 20	13.30
Przez. do wylos. z r. 1839 . . .	110.50	111. —
" 1854 . . .	86 75	87. —
" 1860 . . .	81 60	81.80

Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł. . .	83 75	84.25
Renty Como po 42 lir. aus. . .	15 50	16. —
Wylos. obl. dawn. . .	63. —	64. —
długu państ. . .	55 50	56. —
" 4 1/2% . . .	50. —	50.50
" 3 1/2% . . .	43 50	44. —
" 3% . . .	44.50	44. —
" 2 1/2% . . .	43. —	44. —
" 2% . . .	38.50	38.50
" 1 1/2% . . .	35.50	35.50
" 1% . . .	32.50	32.50
dtto. z procent . . .	63. —	64. —
za granicą . . .	55 50	56. —
" 4% . . .	50. —	50.50

B. Krajów koronnych		
Niższej Austrii . . .	85. —	85.50
Wyż. Aust. i Salb . . .	86.50	86.75
Czech . . .	90. —	90.50
Morawii . . .	85 50	86. —
Szlaska . . .	85.50	86. —
Styryi . . .	86. —	86.50
Tyrolu . . .	97. —	99. —
Kar., Krainy, i Wyb. . .	88. —	89. —
Węgier . . .	66. —	67. —

Obt. ind. po 5 proc. za 100 zł.		
Ban. Tem. krajowy	63 50	64. —
i Sławonii . . .	63. —	63.50
Galicyi . . .	61 75	62.75
Siedmiogr. i Bukow. . .	88. —	88.25
Lomb. wen. po 5% . . .	63. —	64. —
Wen. pożyczka z r. 1859 . . .	50. —	50.50
Dług Tyrolu . . .	43 50	44. —
" 3 1/2% . . .	37. —	37.50
Dług Saleburga . . .	31. —	31.50
" 2 1/2% . . .	25. —	26. —
Dług Krainy . . .	21 50	22. —
" 1 1/2% . . .	21.50	22. —

2. Stan oblig. domestykalu.

po 3% za 100 zł. . .	20. —	21. —
" 2 1/2% za 100 zł. . .	17. —	18. —
" 2 1/4% za 100 zł. . .	16. —	17. —
" 2% za 100 zł. . .	14. —	15. —
" 1 1/2% za 100 zł. . .	11. —	12. —

3. Akcje.

Banku nar.	737. —	738. —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	164 80	165. —
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	576. —	578. —
Póln. kolei po 1000 zł. m. k. 2143	2143. —	2144. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 286	286. —	287. —
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. 188 75	188.75	189. —
Polud.-póln.-niem. kolei k.m. po 200 zł. m. k.	108. —	108.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k.	147. —	147. —
po 140 zł. (70%) wpłaty 147. —	147. —	147. —
Polud. kolei państw. lomb.-wen. i central. - włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłaty 140 zł. (70%)	190. —	191. —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 120 zł. (60%) 161 50	161.50	162. —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	22. —	24. —
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k. 60. —	60. —	65. —
Kolej Budehradzka po 500 zł. m. k.	665. —	—

Kolej Aussig-Ciepl. po 200 zł. m. k.	135. —	138. —
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	200. —	200. —
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a.	126. —	122. —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	411. —	413. —
Lloyd w Tryeście po 500 zł. m. k.	155. —	185. —
Mostu łącz. w Peszcie po 500 zł. m. k.	390. —	395. —
Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. m. k.	375. —	380. —
Powst. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne.

Banku naro- dowego w mon. kon. 6let. po 5% 102. —	102.50	102.50
" 10 " 5% 97. —	98. —	98. —
przeznacz. do los. po 5% 91. —	91.25	91.25
na 12 m. 5% 99.50 100. —	99.50	100. —
Banku naro- dowego w wal. austr. po 5%	86.80	87. —
Gal. Tow. kred. po 4%	88. —	—

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97. —
dtto. dtto. w srebrze uproc. za 100 zł. w. a. 106.25	106.25	106.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	148.50	149. —
Kol. póln. po 100 zł. m. k. 96. —	96.50	96.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 143. —	144. —	144. —
Kol. Gloggn. za 100 zł.	79.50	80. —
Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	—
Lloyda za 100 zł.	80. —	81. —

6. Losy.

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	113.50	114. —
---	--------	--------

Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.50	100. —
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a. 125. —	125. —	126. —
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.75	38.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	91. —	92. —
Salma " 40 "	36. —	36.50
Palliego " 40 "	39. —	38.50
Clarego " 40 "	35.25	35.75
St. Genois " 40 "	35.75	36.25
Windischgrätz 20 zł. "	21. —	21.50
Waldsteina 20 "	24.50	25. —
Keglevicha 10 "	15.50	16. —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n. 125. —	125.25	125.25
Berlin za 100 tal.	—	—
Wrocław za 100 tal.	—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. 125.50	125.50	125.75
Genoa za 100 lir. piem.	—	—
Hamburg za 100 M. B.	111. —	111. —
Lipsk za 100 tal.	—	—
Liwerna za 100 lir. tosc.	—	—
Londyn za 10 fl. szt.	147.25	148. —
Lugdun za 100 fr.	—	—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—	—
Marsylia za 100 fr.	—	—
Paryż za 100 fr.	58.40	58.40
Praga za 100 zł. w. a.	—	—
Tryest za 100 zł. w. a.	—	—
Wenecja za 100 zł. w. a.	—	—

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. wol.	—	—
Konstantynopol za 100 piast. tur.	—	—

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.	6 zł. 99. —	—
Dukaty ces. men.	6 " 93. —	—
dtto. pełnej wagi	20 " 25. —	—
Korona	11 " 81. —	—
20 frankówka	12 " 6. —	—
Rosyjski impery.	2 " 20 1/2. —	—
Talar związkowy	145 zł. 75 c.	—
Srebro	13 zł. 50 c.	—
Kurs korony w e. k. kasach	—	—

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelskiej od dnia 1. marca 1861.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

	Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szpundler	Grube zebro	Pół-zebro	Łopatką	Pierś (brust.)	Części przydatne od tyłka i głowy
Husch J. Leib	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Kohman Antoni syn	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Marder Aron	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Sidorowicz Stanisław	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Luft Israel Mayer	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Motylewski Klemens	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Eichler Mayer	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Kimmel Abraham	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Luft Wolf	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Bass Berl	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Schrenzel Feivel	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Tafel Mayer Baruch	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Pippe Susemann	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Eichler Mayer	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Schall Mayer	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Blasberg Dawid	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Bracia Mokrzyccy	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Kugel Chaim Berl	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Pfeffer Baile	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Steppler Izak	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Horn Hersz	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Toteles Hersz	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Luft Hersz	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Horn Aron	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Horn Aron	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
Kugel Leiser	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
Kimmel Elser Beile	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Schmer Izak	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, 27. lutego 1861.